

**ועדה לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-
1976**

4.6.20176

לכבוד
חה"כ הרב יעקוב ליצמן
שר הבריאות

בענין:

פרופ' ארנון אפק, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות ע"י ב"כ, עוה"ד שרה שר-לב,
התובעת הראשית, הלשכה המשפטית, משרד הבריאות, ירושלים

הקובל

נגד

ד"ר אברהם דותן רופא מורשה ובעל תוארי מומחה בהרדמה, ע"י ב"כ עורכי הדין יהושע
רזניק ונועה רזניק-מוגרבי

הנקבל

**דין וחשבון לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים [נוסח חדש],
התשל"ז – 1976**

1. הקובלנה –

ביום 26.10.2016 הגיש פרופ' ארנון אפק, המשנה למנהל הכללי של משרד הבריאות,
קובלנה נגד ד"ר אברהם דותן רופא מורשה ובעל תוארי מומחה בהרדמה (להלן – **הנקבל**),
על כי הורשע בעבירות פליליות וגילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה כאמור
בסעיפים 141(1) ו- (5) לפקודת הרופאים [נוסח חדש] תשל"ז - 1976 (להלן: **הפקודה**).

לקובלנה האמורה לעיל, ייקרא להלן – **הקובלנה**.

2. הוועדה וההליך שהתקיים בפניה -

2.1. אנו הח"מ מוננו על ידך, לפי הוראות סעיף 44 לפקודה, ביום 11.1.2017 (להלן –
הוועדה), לדון בקובלנה.

2.2. הדיון בקובלנה התקיים ביום 3.4.2017, בנוכחות באי כח הצדדים. בא כחו של הנקבל
הודיע לוועדה שהנקבל, הנמצא במאסר, ביקש שלא להגיע לדיון בשל הקשיים
הכרוכים בהעברתו מבית הסוהר לבית הדין המשמעת.

2.3. בא כחו של הנקבל הודה בשמו באמור בקובלנה ובאי כח הצדדים טענו לעניין אמצעי
המשמעת הראוי, בנסיבות העניין.

3. העבירות בהן הורשע הנקבל והאירועים שהביאו להרשעה –

מגזר הדין שניתן על ידי בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו (ת"פ 13882-12-15), ביום 8.9.2016 (להלן – **גזר הדין**), עולה כי הנקבל הורשע, בעקבות הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות אלה:

63 עבירות של מרמה והפרת אמונים, לפי סעיף 284 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן – **חוק העונשין**); 67 עבירות של לקיחת שוחד לפי סעיף 290 לחוק העונשין; 28 עבירות של הספקת סם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 (להלן – **פקודת הסמים**); 35 עבירות של ניסיון להספקת סם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת המסים יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין; 2 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין; 26 עבירות של סיוע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין; 2 עבירות של הפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין; 10 עבירות של השמטת הכנסות מדו"ח לפי סעיף 220 (1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן – **פקודת מס הכנסה**) ו-13 עבירות של מרמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק מתשלום מס לפי סעיף 220(3) לפקודת מס הכנסה.

האירועים שהנקבל הודה בהם והעומדים ברקע הרשעתו -

הנקבל, שימש כרופא בכיר במחלקת ההרדמה וכמנהל יחידת ההתעוררות בבית חולים וולפסון (להלן – **בית החולים**) ועבד במרפאת הכאב של בית החולים (להלן – **המרפאה**). במסגרת תפקידו, הנקבל היה מוסמך להמליץ על שימוש בקנביס רפואי ולחתום על טפסי בקשה לקבלת רישיון לשימוש בקנביס לצרכים רפואיים (להלן – **בקשה לשימוש בקנביס רפואי**).

במאמר מוסגר יצויין כי לפי הוראות פקודת הסמים, קנביס הוא "סם מסוכן" שהשימוש בו אסור, אלא אם ניתן לכך רישיון כדין. נוהל מס' 106, שהוצא על ידי אגף הרוקחות במשרד הבריאות (להלן – **נוהל 106**), קובע תנאים לקבלת רישיון לשימוש בקנביס למטרות רפואיות. לפי הנוהל האמור: ככלל רישיון כאמור לא יינתן, אלא לאחר מיצוי הטיפולים המקובלים בהתוויות הרפואיות המוכרות המפורטות בנוהל; מתן הרישיון מותנה, בין היתר, בכך שהבקשה לשימוש בקנביס תוגש על ידי רופא מומחה בתחום המחלה בגינה מומלץ הטיפול בקנביס למטרות המפורטות בבקשה; את הבקשה יש להגיש על גבי טופס שפורסם על ידי משרד הבריאות ולצרף אליה סיכום מידע רפואי מלא ועדכני מרופא המשפחה; על הרופא, הממליץ על השימוש בקנביס, לשלול קיומן של התוויות נגד.

בתקופה שמשנת 2011 ועד ליום 15.10.2015 הנקבל ואדם נוסף, שהורשע בקשר לאותה פרשה (להלן – **נאשם מס' 2**), שיתפו פעולה במתן שירותים, תמורת תשלום, ללקוחות שביקשו לקבל רישיון לשימוש בקנביס למטרות רפואיות. הנקבל מסר את החותמת שלו כרופא נאשם מס' 2 על מנת שיעשה בה שימוש. נאשם מס' 2 יצר קשר עם הלקוחות הפוטנציאליים וקבע להם תור במרפאה, שלא דרך מערכת זימון תורים ולמועד מוקדם באופן משמעותי מזה שניתן היה לקבל דרך אותה מערכת. לאחר פתיחת תיק רפואי במרפאה, נאשם מס' 2 היה מעביר את התיק הרפואי לטיפול באחריותו של הנקבל, במסגרת עבודתו במרפאה. הנקבל ונאשם מס' 2 ניפקו, עבור הלקוחות, טופס בקשה לשימוש בקנביס וכן גיליון בדיקה ומעקב חתומים בחותמת של הנקבל. הבקשות והמלצות הרופא שנחזו להיות מסמכים העומדים בתנאים הקבועים בנוהל 106, הועברו ליחידה במשרד הבריאות, המוסמכת להענקת הרישיון, ותשובתה היתה מועברת ללקוח ולנקבל.

כתב האישום (שהנקבל כאמור הודה באמור בו), מתייחס לעשרות מקרים בהם התקיים התהליך האמור, כאשר הבקשה לשימוש בקנביס שניפקו הנקבל ונאשם מס' 2 ללקוח כללה רישומים כוזבים לגבי מצבו הרפואי של הלקוח, כגון: היותו מטופל כביכול במרפאת הכאב במשך מספר חודשים, טיפול תרופתי שכביכול ניתן לו, בעקבות פריצת דיסק, או תאונה, כמו גם המלצה לטיפול בקנביס רפואי, אף שהלקוח לא סבל מפריצת דיסק, לא עבר תאונה, לא קיבל טיפול תרופתי מהנקבל ואף לא טופל במרפאת הכאב כפי שצויין בבקשה.

עוד עולה מכתב האישום כי פרטים כוזבים תועדו גם בתיקים הרפואיים של הלקוחות, לרבות לגבי טיפול תרופתי שכביכול ניתן ללקוח או תאריכים שבהם הלקוח כביכול ביקר אצל הנקבל במרפאה.

מכתב האישום עולה שתמורת ה"שירותים" האמורים שניתנו על ידי נאשם מס' 2 והנקבל, שילמו הלקוחות אלפי שקלים, שבמקרים רבים הגיעו לכדי 10,000 ₪ ואף יותר וכי סכומים אלה חולקו בין נאשם מס' 2 לבין הנקבל.

הרשעת הנקבל בעבירות מרמה והפרת אמונים, קבלת שוחד והספקת סם מסוכן, מתייחסת לבקשות לרישיון שנענו על ידי משרד הבריאות, והרשעתו בעבירות של ניסיון להספקת סם מסוכן וניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, מתייחסת לבקשות לקבלת רישיון שנדחו.

הנקבל הורשע כאמור גם בעבירות לפי פקודת מס הכנסה, המתייחסות להכנסות אלה:

- (א) הכנסות בסכום של כ-344,000 ₪, שהנקבל ונאשם מס' 2 הפיקו במשותף, בשנות המס 2011, 2013 ו-2015;
- (ב) הכנסות שהיו לנקבל, שאינן קשורות לעבודתו בבית החולים. המדובר בסכום כולל של כ-615,000 ₪, שהופקד בחשבונות הבנק של הנקבל ואשתו, בתקופה שמשת 2008 ועד לשנת 2015.

4.1. טענות הצדדים

4.1.1. טענות הקובל –

ב"כ הקובל טענה כי אמצעי המשמעת הראוי בנסיבות העניין, יהא בביטול רישיונו של הנקבל לעסוק ברפואה, או לפחות בהתליתו לתקופה של עשר שנים. ב"כ הקובל טענה:

(א) מדובר במספר מאוד גדול וחריג של עבירות חמורות. לא מדובר רק ברישום מידע כוזב בטופס הבקשה לשימוש בקנביס, אלא גם ברישום בתיק הרפואי. יש לתת את הדעת לכך שהרישיון לשימוש בקנביס למטרות רפואיות, ניתן לתקופה קצובה ולפיכך מדובר גם בבקשה חוזרת עבור אותם לקוחות ומדובר בפעילות שהניבה לנקבל סכומי כסף מאוד גבוהים.

(ב) יש לראות בחומרה את העובדה שהנקבל מסר את החותמת שלו כרופא, לידיו של נאשם מס' 2, על מנת שיעשה בה שימוש.

(ג) העובדה שמדובר ברופא בכיר, אשר עשה שימוש בסמכות שניתנה לו להמליץ על שימוש בקנביס למטרות רפואיות תוך ניצול מעמדו והסמכות שניתנה לו. זאת ועוד הלקוחות שהופנו לנקבל, על ידי נאשם מס' 2, זומנו למרפאה שלא דרך מערכת זימון תורים כנדרש, זכו להתקבל במרפאה תוך זמן קצר, ותוך פגיעה בחולים אחרים שנאלצו להמתין לתורם מספר חודשים.

(ד) הנקבל פגע קשות בתדמית המקצוע ובמעמד המקצועי של הרופאים, הוא פגע בקופת הציבור ובמערכת הקנביס הרפואי, הנמצאת בתחילת דרכה, כאשר משרד הבריאות מבקש למצוא את האיזון הנכון בין השימוש העברייני בסמים והגבלת השימוש לרעה במתן אישור לשימוש בקנביס, לבין הצורך לאפשר שימוש בקנביס לחולים הזקוקים לו עקב מצבם הרפואי.

(ה) חומרתן של העבירות ומספרן הרב, מחייב העברת מסר ברור ומרתיע לאנשי המקצוע. המדובר במקרה מאוד חריג, ואף שקיימים תקדימים בהם בוצעו עבירות דומות על ידי רופאים, בשום מקרה לא מדובר בהיקף דומה לזה שביצע הנקבל. ב"כ הקובל הצביעה על שורה ארוכה של צווים שבהם הוחלט להתלות את רישיונם של רופאים שביצעו, עבירות כגון: מירמה, רישום כוזב, או שוחד.

4.1.2. טענות הנקבל –

ב"כ הנקבל טען כי בנסיבות העניין, אין מקום לבטל את רישיונו של הנקבל או להתלותו לתקופה של 10 שנים, כטענת ב"כ הקובל, וכי אמצעי המשמעת הראוי בנסיבות העניין יהא בהתלית רישיונו של הנקבל לתקופה שלא תעלה על 3 שנים, אשר תחול לאחר סיום תקופת המאסר. ב"כ הנקבל טען:

(א) הנקבל בן ששים ושבע ולו שלושה ילדים בוגרים.

(ב) הנקבל לא קיבל, בשום מקרה, תשלום ישיר מידי הלקוחות שהופנו על ידי נאשם מס' 2 אלא רק מידי נאשם מס' 2.

(ג) הנקבל לא הואשם ולא הורשע בזיוף, אף שבטעות צויין כך בגזר הדין, וכל המסמכים שהוגשו ליחידת לקנביס רפואי בבית החולים נכתבו על ידי נאשם מס' 2.

(ד) הנקבל הודה מתחילה, עוד בשלב החקירה במשטרה, במעשים שיוחסו לו, לקח אחריות על מעשיו והוא נושא בעונש כבד.

(ה) כאשר מדובר בבעלי מקצועות חופשיים, כגון רופאים, ההרתעה העיקרית היא בתחום הענישה הפלילית ולענישה המשמעתית חשיבות משנית מבחינה הרתעתית.

(ו) בשונה ממקרים קודמים בהם הותלה רישיונו של רופא, במקרה זה לא מדובר בהתנהלות הקשורה לטיפול בחולה או לפגיעה בחולה, כך גם לא מדובר בהספקת תרופות מזויפות, או בעיסוק בסמים, אלא בהמלצה על שימוש בקנביס רפואי. מה גם שהיו מקרים שבהם הנקבל סרב לאשר את השימוש בקנביס הרפואי.

(ז) ביטול רישיונו של הנקבל לעסוק ברפואה אינו מידתי. ביטול הרישיון משמעו, מעבר לאיסור לעסוק במקצוע, גם השפלה בעיני הרופא, משפחתו, חבריו והציבור כולו וביטול המעמד המקצועי שנרכש במשך שנים ובעמל רב.

(ח) התלית רישיונו של הנקבל לעסוק ברפואה לתקופה של 10 שנים, כטענת ב"כ הקובל, כמוה כביטול הרישיון. הנקבל כבר נענש בחומרה, הוא מרצה עונש מאסר שבסיומו הוא יהיה בן שבעים ושתיים והתלית רישיונו לתקופה של 10 שנים, משמעה שבפועל הנקבל לא יוכל עוד לחזור לעבוד במקצועו ולהתפרנס ולפיכך כמוה כביטול הרישיון.

(ט) בכל אחד מהתקדימים שהובאו על ידי ב"כ הקובל, לא בוטל הרישיון, אלא הותלה לשנים ספורות בלבד. ב"כ הנקבל טען בהתייחס לארבעה מבין התקדימים שב"כ הקובל הסתמכה עליהם בטיעוניה, כדלקמן:

במקרה של ד"ר אדז'רסקי – שהורשע בשורה של עבירות חמורות ובהן זיוף בידי עובד ציבור, קבלת דבר במרמה, מעשה פזיזות, רשלנות ועבירות מס, הוחלט על התלית רישיונו למשך שמונה שנים אלא שמתקופה זו הופחתה תקופת התלית קודמת, שהוטלה עליו, לפי סעיף 44א לפקודה ובפועל העונש המשמעותי שהוטל עליו עמד על תקופת ההתלית של 3 חודשים בלבד.

במקרה של ד"ר פיגר – שקיבל שוחד על מנת לטפל בחולי סרטן, ורישיונו הותלה למשך 4 שנים. מדובר בניצול ועושק של חולים סופניים והעונש המשמעותי היה 4 שנות התלית. ב"כ הנקבל טען כי המקרה של ד"ר פיגר שבו דובר בניצול ועושק של חולים סופניים, חמור באופן משמעותי מהמקרה הנדון בתיק זה.

במקרה של ד"ר שמיר – שהורשע במגע עם סוכן זר ובהעברת ידיעות בטרם לפגוע בביטחון המדינה, נגזרו עליו 12 שנות מאסר, רישיונו לעסוק ברפואה לא בוטל אלא הותלה למשך 6 שנים.

במקרה של ד"ר רדא תורכי – אשר במשך כשלוש שנים, יצר מצג כוזב, כאילו בדק, מידי רבעון, בין 60 ל-90 מטופלים, שלא פנו אליו לטיפול, קיבל לפיכך מקופת החולים כמאתיים אלף ₪ שלא כדין, ואף תעד אבחנה רפואי בדויה ומרשמים פיקטיביים לתרופות, בתיקים רפואיים במערכת של קופת החולים. רישיונו של ד"ר תורכי הותלה ל-3 שנים.

(י) יש לתת את הדעת:

(1) לאמור במכתבי ההמלצה שהוגשו לוועדה, ונכתבו בעיקר על ידי רופאים העובדים עם הנקבל. המכתבים האמוראים מלמדים על רמתו המקצועית של הנקבל, על מסירותו לעבודתו, גישתו האנושית, האמפאית והמסורה לחולים, אופיו, ואישיות החיובית והקולגיאלית.

(2) למצבו הרפואי של הנקבל, שכאמור בגזר הדין, לוקה במחלות המצריכות טיפול רפואי וקבלת תרופות.

(3) לכך שהנקבל נהג לסייע בהתנדבות בטיפול שיניים לילדים ולנוער בסיכון.

4. דיון והמלצת -

מעשיו החמורים של הנקבל, בוצעו במשך כ-3 שנים, בעשרות מקרים והם כללו, לא רק מתן המלצה לשימוש בקנביס רפואי בהסתמך על מידע כוזב, אלא גם תיעוד של מידע כוזב בתיקים רפואיים. לא זאת אף זאת, כאמור הנקבל מסר לנאשם מס' 2 את החותמת שלו כרופא על מנת שיעשה בה שימוש ונתן יד להקדמת הטיפול בלקוחות, על פני מטופלים אחרים, שנאלצו להמתין לטיפול המיוחל במרפאה שנועד להקל על סבלם. תמורת השירותים שנתנו על ידי הנקבל בשיתוף עם נאשם מס' 2, התקבלו מכל אחד מהלקוחות אלפי שקלים, שבמקרים רבים הגיע לכדי 10,000 ₪ ויותר, וחולקו בין הנקבל לבין נאשם מס' 2.

הרשיון לעסוק ברפואה, טומן בחובו אחריות וסמכות רחבת היקף, שלהן השלכות מרחיקות לכת על חיי אדם. האחריות המוטלת על רופא והסמכות המופקדת בידיו, מבוססות על אמון מלא במי שניתן לו הרשיון לעסוק ברפואה, כי יפעל, קודם לכל, ביושר ובהגינות. במעשים שהביאו להרשעתו, עשה הנקבל ברשיון שניתן לו לעסוק ברפואה, קרדום לחפור בו, תוך הפרה בוטה של האמון שניתן בו.

הנקבל עשה שימוש בסמכות שניתנה לו, ותמורת תשלום המליץ על מתן רישיון לשימוש בקנביס רפואי, למי שלא מתקיים לגביו הנדרש לצורך קבלת הרישיון, ביודעו שהמלצה כאמור עשויה להביא את המוסמכים לכך, ליתן את הרישיון למי שרישיון כאמור לא יועד לו ואף יכול שיהיה מי שעושה שימוש עברייני בסמים. דומה הדבר לרופא הנותן אישור רפואי כוזב ולעניין זה נאמר בעניין אליהו¹: "במקרה דנן, נעברה עבירה המשחיתה את מקצוע הרפואה ואת הציבור בכללותו. במה דברים אמורים; רופא, המוכר אישור רפואי כוזב תמורת כסף או שווה כסף, פוגע בייעודו ובתדמיתו של מקצוע הרפואה וזרע בציבור תחושה, שאין לסמוך על אישורו של רופא, וכי חוות-דעת רפואית היא מרכולת העומדת למכירה."

זאת ועוד, למידע כוזב המצוי בתיק רפואי, עשויות להיות השלכות חמורות. רשומה רפואית מהימנה, מהווה תנאי הכרחי למתן טיפול רפואי נאות, המידע המצוי בה משמש לצורך מעקב אחר מצבו הבריאותי של המטופל והוא מהווה נדבך הכרחי שעה שנדרש לשוב ולבחן את מצבו של המטופל ולקבוע את דרך הטיפול בו.

הרישומים הכוזבים בבקשות לשימוש בקנביס רפואי ובתיקים הרפואיים, עומדים גם בניגוד לכללי האתיקה של ההסתדרות הרפואית בישראל, שם בפרק ד' נאמר כך: "הרופא לא ימסור במתכוון מידע שגוי או מטעה, לכל אדם או גורם אחר, בדבר מצב הרפואי של המטופל, בדיקות או טיפולים שלהם הוא זקוק, גם אם הדבר נעשה, לכאורה, "למטובת המטופל".

יש לראות בחומרה גם את עבירות המס שעבר הנקבל, שבחלקן קשורות לסכומים שהנקבל ונאשם מס' 2 הפיקו במשותף, במהלך שלוש שנים, ובחלקן האחר לא קשורות לעבודתו של הנקבל בבית החולים, אלא בהפקדות שהופקדו בחשבונות הבנק שלו ושל אשתו במהלך שמונה שנים. בהקשר זה ראוי להזכיר את האמור, לעניין עבירות מס שנעברו על ידי עורך דין, בפסק הדין בפרשת מרים טל²: "בדיני המס כולם, ולעניין זה אין הבדל מהותי בין מס הכנסה, מע"מ או מס אחר, אי דיווח פירושו שליוח יד לכיס הציבור. אין הבדל ערכי ומוסרי גדול בינה לבין שליחת יד בפקדון הזולת או גניבה ממנו, עבירות שלגבי עורך דין לא רק יגבשו קלון אלא עלולות לשלול את רשיונו לשנים ארוכות אם לא לצמיתות"; בעניין טל אמנם דובר בעניין הנוגע לדין המשמעותי החל על עורכי דין ואולם נראה שהאמור שם נכון בהכרח גם לגבי הדין המשמעותי בתחומי הרפואה.

במעשיו, הן אלה הקשורים לבקשות לשימוש בקנביס והן אלה שהביאו להרשעתו בעבירות לפי פקודת מס הכנסה, פגע הנקבל באמון הציבור במי שהורשו לעסוק ברפואה, בהיותם בראש ובראשונה אנשים הגונים, כנדרש כתנאי לזכאות לקבלת רישיון לעסוק ברפואה,

¹ ע"א 412/90 דר' אליהו נ' שר הבריאות ואח' פ"ד מד(4) 422

² ברש 59/15 ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין - מחוז תל-אביב נ' מרים טל

כאמור בסעיף 4(1) לפקודה. זאת בהנתן שביד הרופאים ובשיקול דעתם, מפקיד הציבור את בריאותו ויחסי האמון שבין רופא ומטופל, מהווים לפיכך אבן יסוד ותנאי הכרחי לקיומה של מערכת בריאות ראויה.

בבואנו להמליץ על אמצעי המשמעת הראוי בנסיבות העניין, נתנו דעתנו לחומרת העבירות שעבר הנקבל, למספרן הרב של העבירות ולהלשכות של מעשיו ובהן הפגיעה במעמד הרופאים, באמון בציבור ברופאים, במערכת הרפואה ובקופת הציבור. כך גם נתנו דעתנו לזילות שהנקבל הפגין באחריות ובסמכות שהופקדו בידיו, אשר באה לידי ביטוי במתן החותמת שלו כרופא לשימוש של נאשם מס' 2.

כל אלה מחייבים התליה של רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואה לתקופה משמעותית.

מנגד נתנו דעתנו לכך שהנקבל הודה במיוחס לו עוד בשלב החקירה, למצבו הרפואי ולהערכה הרבה שהנקבל זוכה לה מעמיתיו לעבודה גם ובעיקר לגבי מסירותו ויחסו האנושי למטופליו. כך גם לא ניתן להתעלם מהעובדה שהנקבל נושא בעונש מאסר ממושך. זאת ועוד בעקבות הליך משמעותי בבית הדין למשמעת של עובדי המדינה, הנקבל פוטר מעבודתו בבית החולים, נפסל לשירות המדינה, עד הגיעו לגיל 71, ועד למועד האמור, נשללה זכותו לגמלה לפי חוק שירות המדינה (גימלאות) [נוסח משולב], תש"ל – 1970.

מששקלנו את כל אלה אנו סבורים שלא יהא זה נכון בנסיבות העניין לבטל את רשיונו של הנקבל או להתלותו לתקופה של 10 שנים, כבקשת ב"כ הקובל, כאשר לאור גילו של הנקבל התליה כאמור משמעה בפועל ביטול הרישיון וסתימת הגולל על יכולתו לעסוק במקצועו.

לאחר ששקלנו את כל אלה, אנו סבורים שבנסיבות העניין יהא זה ראוי להתלות את רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואה, לתקופה של 5 שנים, שתחילתה עם סיום תקופת המאסר שנגזרה עליו.

בסיכום –

לאור כל האמור לעיל אנו ממליצים בפניך כי תתלה את רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואה למשך חמש שנים, החל מסיום תקופת המאסר שהנקבל מרצה.

פרופ' יוסף אלידן
חבר הוועדה

רות הורן, עו"ד
חברת הוועדה

ד"ר אילן וסרמן
יו"ר הוועדה